

TABOROVY ZPEVNIK KAER PURHEN

~ 2026 ~

OBSAH

1. AMAZONKA.....	4
2. BABIČKA MARY.....	6
3. BATALION.....	7
4. BLÁZNOVA UKOLÉBAVKA.....	8
5. BOTY PROTI LÁSCE.....	9
6. BUŘTÍK V SRDCI.....	10
7. ČARODĚJNICE Z AMESBURY.....	11
8. DIVOKEJ HORSKEJ TYMIÁN.....	12
9. DOKUD SE ZPÍVÁ.....	13
10. DVA HAVRANI.....	14
11. HLÍDAČ KRAV.....	15
12. HO HO WATANAY.....	16
13. HRUŠKA.....	17
14. JARNÍ KURÝR.....	18
15. JDEM ZPÁTKY DO LESŮ.....	19
16. JDOU PO MĚ JDOU.....	20
17. JELEN.....	22
18. KDYBY SE V KOMNATÁCH.....	24
19. KOPCE U PRAMENŮ ŘEKY TYNE.....	25
20. KRÁLOVNA Z DUNDRUM BAY.....	26
21. LOŤ JOHN B.....	28
22. MRAVENČÍ UKOLÉBAVKA.....	29
23. NAD STÁDEM KONÍ.....	30
24. NÁMOŘNICKÁ.....	32
25. NEBESKEJ DOSTIH.....	33
26. PANENKA.....	34
27. PĚT PRÁZDNEJCH SLUNCÍ.....	35
28. POD DUBEM ZA DUBEM.....	36
29. SEDM DOSTAVNÍKŮ.....	37
30. SPINKEJ.....	38
31. TRH VE SCARBOROUGH.....	40
32. TŘI BRATŘI.....	42
33. ZELENÉ PLÁNĚ.....	43
34. ZIRAEEL.....	44

1. AMAZONKA

1. Byly krásný naše plány,
byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány,
starší jsme jen o pár let.

2. Tenkrát byly děti malý,
ale život utíká,
už na "táto" slyší jinej,
i když si tak neříká.

R: Nebe modrý zrcadlí se
v řece, která všechno ví,
stejnou barvu jako měly
tvoje oči džínový.

3. Kluci tenkrát, co tě znali,
všude, kde jsem s tebou byl,
"Amazonka" říkali,
a já hrdě přisvědčil.

4. Tvoje strachy, že ti mládí
pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo
"Amazonka" neříká.

R:

5. Zlatý kráse cingrlátek,
jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek,
nosit dáls' ho nechtěla.

R: Teď jsi víla z paneláku,
samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla
pořád stejná, přísahám,
Hmi **A**
pořád stejná, přisa-hám.

2. BABIČKA MARY

- Dm**
1. Štěchovická laguna když dřímá v zadumaném stínu Kordiljer,
Gm Dm E7 A A7
pirát zkrvavenou šerpu ždímá, šerif si láduje revolver.
Dm
Pikovická rýžoviště zlata čeří se v příboji Sázavy,
Gm Dm A7 Dm
ale za to krčmářova chata křepčí rykem chlapské zábavy.
C7 F C7 F
Když tu náhle, co se děje, divný šelest houštím spěje,
C7 F B G#dim A7
plch, skunk, vše utíká po stráni od Medníka.
Dm
Krčmář zhasne, kovbojové ztichnou, zděšen pirát tvář si zakryje
Gm Dm E7 A7 C7
rudé squaw se chvějí a pak vzdychnou: Blíží se k nám postrach prerie.
- F G7 C7 F**
Ref1. Mary, babička Mary, dva kolťáky za pasem, nad hlavou točí lasem
G7 C7 F A7
Stoletá Mary, babička Mary, ta zkrotí křepce hřebce, ať chce, či nechce.
2. Žádné zuby, z jelenice sukně, ale za to tvrdé bicepsy,
Mary má vždy slivovici v putně, Toma Mixe strčí do kapsy.
Klika cvakla, v krčmě dveře letí a babička vchází do dveří,
Pintu ginu, lumpové prokletí! bezzubou dásní zaláteří.
Vypiju to jen ve stoje, jdu do volebního boje,
zřím zas město drahý, jedu volit do Prahy.
Dopila a aby se neřeklo, putykáře změni v mrtvolu,
za zády má štěchovický peklo s šlajsnou svatojánských atolů.
- Ref2. Mary, babička Mary, pádluje bez námahy po proudu až do Prahy.
Stoletá Mary, babička Mary, jde do volebního boje za kovboje.
3. Ledva v Praze kotvu vyhodila, pro babičku nastal hrozný čas,
Neboť hned každá strana hned tvrdila, že jí náleží babiččin hlas.
Malá stejně jako velká strana psala, že bude mít o hlas víc,
že ta druhá strana je nahraná, oni že maj hlas ze Štěchovic.
Stoletý věk prý nevadí, na předáka je to mládí,
C7 F B Hdim A7
ze všech nejvíce, volala ji polnice.
Tak babičku, pro kterou vždy byla válka s lidojedy legrace,
tu babičku za pár dni zabila, volební agitace.
- Ref3. Mary, bojovná Mary, už nesesává v sedle, ve volbách byla vedle
Stoletou Mary, babičku Mary, volbama zabitou vzal k sobě Manitou.

3. BATALION

Dmi F C Dmi

1. Víno máš a markytánku

Dmi F C Dmi Ami Dmi

dlouhá noc se prohýří.

Dmi F C Dmi

Víno máš a chvilku spánku

Dmi F C Dmi Ami Dmi

díky, díky verbíři.

Dmi

2. Dříve než se rozední

F C Dmi Ami

kapitán k osedlání rozkaz dává.

Dmi F C Dmi Ami Dmi

Ostruhami do slabin koně pohání.

Dmi

Tam na straně polední

F C Dmi Ami

čekají ženy, zlatáky a sláva.

F C Dm Ami Dmi

Do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

Dmi F C Dmi

Ref. Víno na kuráž a pomilovat markytánku.

Dmi F C Dm Ami Dmi

Zítřka do Burgund batalion zamíří.

Dmi F C Dmi

Víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku.

Dmi F C Dmi Ami Dmi

Díky, díky vám královští verbíři.

3. Rozprášen je batalion

poslední vojáci se k zemi hroutí.

Na polštáři z kopretin budou věčně spát.

Neplač sladká Marion

verbíři nové chlapce přivedou ti.

Za královský hermelín padne každý rád.

Ref.

1.

4. BLÁZNOVA UKOLÉBAVKA

1. Máš, má ovečko, dávno spát, už píseň ptáků končí,
kvůli nám přestal i vítr vát, jen můra zírá zvenčí,
já znám její zášť, tak vyhledej skryš,
zas má bílej plášť a v okně je mříž.

R: Máš, má ovečko, dávno spát,
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
jestli ty v mých představách už mizíš.

2. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc temnou,
zítra budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou,
proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

R:

5. BOTY PROTI LÁSCE

E7

1. Zas mi říkal, že má něco pro mě,
a to něco, že prý láska je.

A7

Já však nechci žádnou lásku v domě,

E7

přináší jen žal a výdaje.

G

E

G

E

Mám proti lásce boty, ty chrání paní svou,

G

ty boty vždycky jdou a všechno hezké pošlapou.

2. Žiju sama díky těmto botám,
žiju sama zásluhou těch bot,
často sice klukům hlavy motám,
botám ale city nejsou vhod.
V těch botách ráda šlapu, zvláště po lásce nás dvou,
ty boty vždycky jdou a všechno hezké pošlapou.

3. Tyhle boty nosím někde v duši,
někde v duši, ne však na nohou.
Jsou tam dole, kde mi srdce buší,
od bušení mu však pomohou.
V těch botách ráda šlapu a to se mi prý mstí,
prý v těchto botách jdu a tak si šlapu po štěstí.

Rec.: Pozor, boty! Pochodem v chod!

6. BUŘTÍK V SRDCI

Em **Am** **Em**
1. Kam tenhle svět pádí, kde staví tenhle vlak?
C **Em** **F#7** **H**
Kam mizí moje mládí, kam odcházejí kamarádi?
Em **Am**
Už je dávno pryč ten starej svět kdy maso bylo maso
C **H** **Em** **D**
Muž byl muž, žena ženou a oheň nás hřál!

G **C**
Ref. Buřtík v srdci, ve dne v noci,
G **D7**
rád ho pojídám.
G **C**
Buřtík v srdci, ve dne v noci,
G **D** **G**
musím ho sníst sám. (Ale nemusíš!)

(Ahoooj!)

2. Proč nemůžu jeepem, vjet na karlův most?
Proč v hospodě si nezapálím, už toho mám dost!
A uzeniny sojový, kdy rozevřou se, kdo to ví?
Pryč jsou časy, kdy jsme mohli v klidu tady žít!

Ref.

Rec. Už nehoníme se za sny, je to všechno mastný!
Seš poslední, tak zhasni, já jdu tiše pít!
Vzpomínej na to, co znáš odmala.
Už ani budoucnost není, co bejvala!
|: Jen jediná je jistota! (Jen jediná je jistota!) :|
A to je ten náš...

|: Ref. :|

7. ČARODĚJNICE Z AMESBURY

1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory,
sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.
2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřčivý lid se na pastora obrátil,
že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
"Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"
4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění
a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.
5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění,
a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"
6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
"Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!"
7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
"Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"
8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná pod letní oblohou ...

8. DIVOKEJ HORSKEJ TYMIÁN

D **G** **D**
1. Dál za vozem spolu šlapem,
G **D**
někdo rád a někdo zmaten,
G **F#mi**
kdo se vrací, není sám,
Emi **G**
je to věc, když pro nás voní
D **G** **D**
z hor divokej tymián.

2. Léto, zůstaň dlouho s námi,
dlouho hřej a spal nám rány,
až po okraj naplň džbán,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián

D7 **G** **D** **G** **F#mi**
R: Podívej, jak málo stačí, když do vázy natrhám
Emi **G** **D** **G** **D**
bílou nocí k milování z hor divokej tymián.

3. Dál za vozem trávou, prachem,
někdy krokem, někdy trapem,
kdo se vrací domů k nám,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.

9. DOKUD SE ZPÍVÁ

1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,
včera jsem nespál a ani dnes nespočinu,
svatý Medard, můj patron, tluče si na čelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
že dokud se zpívá, ještě se neumřelo
že dokud se zpívá, ještě se neumřelo

10. DVA HAVRANI

1. Když jsem se z pole vracela,
dva havrany jsem slyšela,
jak jeden druhého se ptá:
[: kdo dneska večeri nám dá? :]
2. Ten první k druhému se otočil
a černým křídlem cestu naznačil,
krhavým zrakem k lesu hleděl
[: a takto jemu odpověděl: :]
3. "Za starým náspem, v trávě schoulený
tam leží rytíř v boji raněný,
a nikdo neví, že umírá,
[: jen jeho kůň a jeho milá." :]
4. "Jeho kůň dávno po lesích běhá
a jeho milá už jiného má,
už pro nás bude dosti místa,
[: hostina naše už se chystá." :]
5. "Na jeho bílé tváře usednem
a jeho modré oči vyklovem,
a až se masa nasytíme,
[: z vlasů si hnízdo postavíme." :]

11. HLÍDAČ KRAV

F G C

Pam padadadm.....

C

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:

"Dobře se uč a jez chytrou kaši,

F

G

C

až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,
takový doktor sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,"

F

G

C

já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav."

C

R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany, mýt se v lavoře,

F

G

C

od rána po celý den zpívat si jen,

F G C

zpívat si: pam pam pam padadadadam ...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,
ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,
s nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R:

dál v E dur

pam padadadadam...

12. HO HO WATANAY

1. Spinkej, můj maličký, máš v očích hvězdičky,
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

R: Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
ho ho Watanay, Kiokena, Kiokena.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z perleti,
vánek ho kolíbá, už usíná, už usíná.

R:

3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

R:

4. V dlaních motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes', až do léta ti odlétá.

R:

R:

13. HRUŠKA

Intro:

E

A

E

1. Stojí hruška v širém poli

A

D

E

vršek se jí zelená

A

D

E

A

pod ní se pase kůň vraný

A

E

A

pase ho má milá

A

D

E

A

pod ní se pase kůň vraný

A

E

A

pase ho má milá

2. Proč má milá dnes pasete

z večera do rána

kam můj milý pojedete

já pojedu s váma

kam můj milý pojedete

já pojedu s váma

Mezihra:

E D A E

3. Ó já pojedu daleko

přes vody hluboké

kéž bych byl nikdy nepoznal

panny černooké

A

D

E

F#m

kéž bych byl nikdy nepoznal

panny černooké

14. JARNÍ KURÝR

1. Dunění kopyt večer slýchávám,
údolím jarní kurýr jede k nám,
v peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní,
přijíždí jarní kurýr, dobře ho znám,
Ví, celej kraj to ví,
veze nám jaro v brašně sedlový.
2. Zase jdou krajem vánky voňavý,
vobouvám svoje boty toulavý,
dobře ví moje milá: i kdyby víla byla,
tyhle toulavý boty nezastaví,
mám boty toulavý,
ty ani kouzlem nezastaví.
3. Musím jít, mraky táhnou nad hlavou,
musím jít stopou bílou toulavou,
neplakej, že se ztratím, já do roka se vrátím,
prošlapám cestu domů jarní travou,
víš, ty to dobře víš,
ty moje boty nezastavíš.

15. JDEM ZPÁTKY DO LESŮ

- Ami7** **D** **G G7**
1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
Ami7 **D** **G G7**
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
Ami7 **D** **G Emi**
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
Ami7 **D** **G D**
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?
- G** **Emi**
R: Z ráje, my vyhnání z ráje,
Ami7 C **G D**
kde není už místa, prej něco se chystá,
G **Emi**
z ráje nablýskaných plesů
Ami7 C **G**
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.
2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.
- R: Z ráje...
3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.
- R: Z ráje...

16. JDOU PO MĚ JDOU

1. Býval jsem chudý jak kostelní myš,
na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
[: pak jednou v létě řek' jsem si: ať,
svět fackuje tě, a tak mu to vrať. :]
2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám,
[: zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank. :]
- R: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
na každém rohu mají fotku mou,
kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
tma jako v pytli je v celách Sing-sing.
3. Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudička vdova mi nabídla byt,
[: jó, byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize. :]
4. Však půl roku nato řekla mi: "Dost,
tobě došlo zlato, mně trpělivost,
[: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,"
tak jsem na cestě a chudý jak veš. :]

R:

5. Klenotník Smith mi do očí lhal,
dvě facky slíz' a dal, vše mi dal,
[: a pak jsem vzal nohy na ramena,
ten, kdo nemá vlohy, nic neznamená. :]

6. Teď ve státě Utah žiju spokojen,
pípu jsem utáh' a straním se žen,
[: jó, kladou mi pasti a do pastí špek,
já na ně mastím, jen ať mají vztek. :]

R: Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
na nočních stolcích mají fotku mou,
kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
být pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.

17. JELEN

D

Na jaře se vrací,

C

D

Od podzima listí.

Mraky místo ptáků

krouží nad závistí.

Kdyby jsi se někdy

ke mně chtěla vrátit,

D

nesměla bys, lásko,

C

G

moje srdce ztratit.

Ref.

Dmi

C

F

Zabil jsem v lese jelena.

C

Dmi

Bez nenávisti, bez jména.

C

F

Když přišel dolů k řece pít,

C

Dmi

krev teče do vody, v srdci klid.

Dmi, C, F, C, Dmi, C, F, C, Dmi

Voda teče k moři,

po kamenech skáče,

jednou hráze boří.

Jindy tiše pláče.

Někdy mám ten pocit,

I když roky plynou.

Že vidím tvůj odraz,

dole pod hladinou.

Ref.

Zabil jsem v lese jelena.
Bez nenávisti, bez jména.
Když přišel dolů k řece pít,
krev teče do vody, v srdci klid.

Na jaře se vrací,
listí od podzima.
Čas se někam ztrácí,
brzo bude zima.
Svět přikryje ticho,
tečka za příběhem.
Kdo pozná, čí kosti,
zapadaly sněhem.

Ref.

Zabil jsem v lese jelena.
Bez nenávisti, bez jména.
Když přišel dolů k řece pít,
krev teče do vody, v srdci klid.

HEJ!

Emi

D G

Zabil jsem v lese jelena.

D Emi

Bez nenávisti, bez jména.

D G

Když přišel dolů k řece pít,

D Emi

krev teče do vody, v srdci klid.

18. KDYBY SE V KOMNATÁCH

1. **D** K životu na zámku mám jednu poznámku **Am**
G je tu neveselo, je tu truchlivo. **D**
D V ostatních královstvích nezní tak málo smích **Am**
G není neveselo, není truchlivo. **D D7**

Ref1 **G** Kdyby se v komnatách běhoun jak hrom natáh **F#m**
Em A D D7
a na něm akrobati začali kejklovati.
G F#m
Kdyby nám v paláci pištěli dudáci
Em A D
To by se krásně žilo, to by byl ráj.

2. Kde není muzika, tam duše nařiká
tam je neveselo, tam je truchlivo.
Chtěla bych dvůr pestrý, kde znějí orchestry
Kde není neveselo, žádné truchlivo.

Ref2 Kdyby se v komnatách běhoun jak hrom natáh
a na něm akrobati začali kejklovati.
Kdyby nám v paláci pištěli dudáci
To by se krásně žilo, to by byl ráj.

19. KOPCE U PRAMENŮ ŘEKY TYNE

G C G

1. Tam, do míst, co tolik mám rád,
Hmi Ami D
položte mě, tam věčně chci spát,
Emi C G
tam vítr písňě bude mi hrát,
Emi D G
v kopcích u pramenů Tyne.

2. Já po mořích plul a prošel jsem svět,
viděl jsem Hudson a viděl jsem Trent,
však ze všech těch míst já vrátil se zpět,
tam do kopců k pramenům Tyne.

3.=1.

4. Je tolik míst, o kterých sním,
všechna jsou krásná, přesto však vím,
že všechny ty krásy se rozplynou v dým
tam v kopcích u pramenů Tyne.

5.=1.

6. Až srdce mé jednou přestane bít,
zelenou travu chci pod hlavou mít,
pak písňě ptáků budou mi znít
v kopcích u pramenů Tyne.

7.=1.

20. KRÁLOVNA Z DUNDRUM BAY

1. Kdo jí prvně zřel, ten k ní zahořel
možná obdivem, možná víc.
Její ladný krok, její oblý bok,
nejhezčí ze všech krasavic.
/: Já šel na statek, hned si o ní řek:
Tu chci mít, pane tu mi dej !
Divný jméno má, každý z nás ji zná
jako Královnu z Dundrum Bay :/
2. Bože rozmilý, my si užili,
brzo nás v kraji každý znal.
Jenže po pár dnech se jí zrychlil dech
a já doktora zavolal.
/: Dlouho stonala, než mi skonala,
lehkou hlínu jí pánbůh dej,
vždyt to nebyla jenom kobyla,
ale Královna z Dundrum Bay. :/

3. Letos na jaře potkám koňáře,
vede klisničku jako sen,
zas ten ladný krok, zas ten oblý bok
a já stál jako přimrazen.
/: Až mi v sobotu dají vejplatu,
zeptám se zdaje na prodej.
A pak budu pít na to, že smím mít
zase Královnu z Dundrum Bay. :/

21. LOŽ JOHN B.

D

Už vyplouvá loď "John B.",
už vyplouvá loď "John B.",
okamžik malý jen

A

než popluje dál.

D

D7

R: Tak nechte mě plout,

G

Gmi

tak nechte mě plout,

D

A

sil už málo mám,

D

tak nechte mě plout.

Nejdřív jsem se napil,
na zdraví všem připil,
vím, že cesta má
konec už má.

R:

Sklenici svou dopil,
za krátko u mě byl,
okovy na ruce dal
a pistole vzal

R:

Šerif John Stone,
šerif John Stone,
moji svobodu vzal
šerif John Stone.

22. MRAVENČÍ UKOLÉBAVKA

F **C**
Slunce šlo spát
Dmi **C**
za hromádku klád
F **B** **C** **C7**
na nebi hvězdy klíčí.
F **C** **Dmi** **C**
Už nepracuj, mravenečku můj,
F **B** **C** **F**
schovej se do jehličí.

F **Gmi** **Ami** **B** **(F)**
R: Máš nožičky uběhané,
F **Gmi** **Ami** **C**
den byl tak těžký.
F **Gmi** **Ami** **B** **(F)**
Pojď, lůžko máš odestlané
F **B/C** **F**
v plátku od macešky.

F **C**
Spinká a sní
Dmi **C**
mravenec lesní
F **B** **C** **C7**
v hromádce u kapradí.
F **C** **Dmi** **C**
Nespinká sám, s maminkou je tam,
F **B** **C** **F**
tykadlama ho hladí.

F **C** **Dmi** **C** **F** **Bmaj7** **C**
F
R: Lá lá lá lá Lá lá lá lá Lá lá lá Lá lá lá
lá

23. NAD STÁDEM KONÍ

D

1. Nad stádem koní-í-í-í, podkovy zvoní, zvoní.
Černý vůz vlečou-o-o-ou a slzy tečou a já volám...

2. Tak neplač mů-ůj kamaráde, náhoda je blbec, když krade.
Je tuhý jak veka a řeka ho splaví, máme ho rá-á-di...

Ref: No tak có, tak có, tak có.

3. Vždycky si přá-ál, až bude popel, i s kytaro-o-ou-ou.
Vodou ať plavou, jen žádný hotel, s křížkem nad hlavou...

4. Až najdeš místo, kde je ten pramen a kámen co praská-á-á.
Budeš mít jisto, patří sem popel a každá láska...

Ref: No tak có, tak có, tak có.

D

5. Nad stádem koní-í-í-í, podkovy zvoní, zvoní.
Černý vůz vlečou-o-o-ou a slzy tečou a já šeptám...
Vysyp ten popel kamaráde, do bílé vody, vody.
Vyhasnul kotel a náhoda je, štěstí od podkovy.

G

hejá he, jáhe já

D A G D A G

6. Vysyp ten popel kamaráde, do bílé vody, do vody,

2x **D A Em G D G D G**

vyhasnul kotel a náhoda je, štěstí od podkovy.

D A G D A G

7. Vysyp ten popel kamaráde, do bílé vody, do vody,

D A Em G

vyhasnul kotel a náhoda je, štěstí od podkovy,

G

hejá he, jáhe já, hejá he, jáhe já,

D

hejá he, jáhe já, hejá he, jáhe já...

24. NÁMOŘNICKÁ

G **C**
1. Maličký námořník v krabičce od mýdla

G **D7** **G**
vydal se napříč vanou,

C
bez mapy, buzoly, vesel a kormidla

G **D7** **G**
pluje za krásnou Janou.

Hmi **Emi** **Hmi** **Emi**
Ref1 Za modrým obzorem dva mysy naděje

A **D7**
lákají odvážné kluky,

G **C**
snad právě na něho štěstí se usměje,

G **D7** **G**
cíl má už na dosah ruky.

Int

G C G D7 G

2. Maličký námořník v krabičce od mýdla
zpocený tričko si svlíká,
moře je neklidný, Jana je nastydlá,
kašle a lodkou to smýká.

Int

Ref1

3. Maličký námořník s vlnami zápasí,
polyká mýdlovou pěnu,
loďka se potápí, v takovémto počasí
je těžké dobývat ženu.

Ref2 Za modrým obzorem dva mysy naděje
čekají na další kluky,
maličký námořník i študák z koleje
mají cíl na dosah ruky.

Int

25. NEBESKEJ DOSTIH

G **C** **Ami7 C D**
1. Vydechl naposled můj kůň,
G **C** **Ami7 C D**
zůstalo po něm pár podkov pro štěstí
Emi C G
prázdná stáj, kam nikdo nechodí
Emi C D
ani starej žokej, mladej podkoní

G D C
Ref.: Nebeskej dostih právě začíná
G D C
Pánbůh už sázky nepřijímá
Emi D/Fis C
Nebeskej dostih právě začíná
Ami C G C Ami7 C D
Jednou ho poběží každej z nás

2. Vydechl naposled můj kůň,
zůstalo po něm jen sedlo a bič
snad mi ten kýč někdy odpustí
já taky nemám od moudrosti klíč

Ref2.: Nebeskej dostih právě začíná
Pánbůh už sázky nepřijímá
Nebeskej dostih právě začíná
Jednou ho poběží každej z nás

26. PANENKA

C G C G G D G

1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
snad houf bílých holubic nebo jen žal, ě
tak odplul ten prvý den smáčený krví,
ani pouťovou panenku nezanechal.

R: Otevři oči, ty uspěchaná dámo uplakaná,
otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.

2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
a umyj se, půjdeme na karneval,
a na bílou kůži ti napíšu tuší,
že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

R:

27. PĚT PRÁZDNEJCH SLUNCÍ

D

R: Svítí pět prázdnejch sluncí

A

nepadá z nich žádněj stín

Emi

D

svítí pět prázdnejch sluncí

Emi

D

dosedávaj na můj klín.

1. Spálený jsou listy stromů
spálená je tvoje tvář
spálený jsou cesty domů
spálená je z ohně zář.

R:

2. Nečekám už žádný ráno
nečekám už ničí smích
nečekám tvý tichý ano
nečekám studenej sníh.

R:

28. POD DUBEM ZA DUBEM

Dmi

Ref. Pod dubem, za dubem - tam si na tě počíváme,

A

Dmi C7

Pod dubem, za dubem - tam tě oškubem.

F

1. Lou---pežníci z povolání, to--- jsou pání, to jsou pání.

C

Lou---pežníci z profese, nej---lepší jsou v okrese.

F

My ---řekneme "ruce vzhůru", a ---hned máme peněz fůru,

C

F

A7

žád---né jiné řemeslo, nikdy tolik neneslo.

Ref.

2. Hlou---pý koupí, chytrák loupí, dej ---sem cukr, dej sem kroupy.

Seď formánku na houni, pře---padli tě vrahouni.

Lou---pežník je nesmlouvavý, lou---pení ho strašně baví,
co ---šlohne, to nevydá, jelikož je nelida.

Ref.

3. Špat---ná věc se podařila, hru---bá síla zvítězila,
tak--- to chodí na světě, na--- vzdory vší osvětě.

Lou--pežníci z povolání, to jsou pání, to jsou pání,

C

F

A

Dm

lou---pežníci z profese, nejlepší jsou v okrese.

29. SEDM DOSTAVNÍKŮ

Emi A G F# Emi A G F# Emi

rec. Hej, kam jedete? – K Pusté. – Vemte mě kousek s sebou. – Tak si sedněte... Hyjé!

1. Plání se blíží sedm dostavníků,
stačí jen mávnout a jeden zastaví,
sveze mě dál za pár dobřejch slov a díky
ten kočí, co má modrý voči laskavý.

R: Hyja hyja hou, dlouhá bude ces-ta,
dlouhá jako píseň, co mě napadá,
hyja hyja hou, sám když někdy stojím
sám proti slunci, který právě zapadá.

2. Víím, že se hvězdy dneska nerozsvítí,
neklidný ptáci maj hlasy hádavý,
vyprahlá tráva už velký deště cítí,
ty deště, co i moje stopy zaplaví.

R:

R: Hyja hyja hou, dlouhá bude ces-ta...

3.(1)Plání se blíží sedm dostavníků...

30. SPINKEJ

1. Už se končí den, už je čas k spánku,
zdi se barví od červánků,
hleď, už lampář světla rozsvěcí,
tak si dočti stránku, zavři knížku,
honem hupky do pelíšku,
koťata už dávno vrní za pecí.

R: Tak spinkej, ať ve tvých snech
růže kvetou, voní mech,
princeznu si Honza bude brát,
až půlnoc prostře síť,
na vlásky políbí tě,
vždyť i tvá máma musí spát.

2. Západ rudou barvu ztrácí,
od řeky se táta vrací,
musím jít, je jistě hladový,
až se usměje, tak na chvilenu
očí si mu všimni, synku,
snad jednou budeš taky takový.

R:

31. TRH VE SCARBOROUGH

Dm

- Dm** **C** **Dm**
1. Příteli, máš do Scarborough jít,
F **Dm** **Dm F G Dm**
dobře vím, že půjdeš tam rád,
Dm F F C Dm C
tam dívku najdi na Market Street,
Dm G B C Dm
co chtěla dřív mou ženou se stát.
2. Vzkaž jí, ať šátek začne mi šít,
za jehlu rýč však smí jenom brát
a místo příze měsíční svit,
bude-li chtít mou ženou se stát.
3. Až přijde máj a zavoní zem,
šátek v písku přikaž jí prát
a ždímat v kvítku jabloňovém,
bude-li chtít mou ženou se stát.
4. Z vrkočů svých ať uplete člun,
v něm se může na cestu dát,
s tím šátkem pak ať vejde v můj dům,
bude-li chtít mou ženou se stát.

5. Kde útes ční nad přívaly vln,
zorej dva sáhy pro růží sad,
za pluh ať slouží šípkový trn,
budeš-li chtít mým mužem se stát.
6. Osej ten sad a slzou ho skrop,
choď těm růžím na loutnu hrát,
až začnou kvést, tak srpu se chop,
budeš-li chtít mým mužem se stát.
7. Z trní si lůžko zhotovit dej,
druhé z růží pro mě nech stlát,
jen pýchy své a Boha se ptej,
proč nechci víc tvou ženou se stát.

32. TŘI BRATŘI

Dmi Gmi Dmi Ami Dmi Gmi Dmi Ami Dmi

1. Tři bratři žili kdys v zemi skotské,
G Dmi A
v domě zchudlém jim souzeno žít,
Dmi
ti kostkama metali, kdo z nich má jíti,
G Dmi A
kdo z nich má jít,
Bb F C Dmi
kdo z nich má na moři pirátem být.
2. Los padl a Henry už opouští dům,
ač je nejmladší z nich, vybrán byl,
by koráby přepadal, na moři žil,
na moři žil,
své bratry z nouze tak vysvobodil.
3. Po dobu tak dlouhou, jak v zimě je noc,
a tak krátkou, jak zimní je den,
už plaví se Henry, když před sebou objeví
loď, pyšnou loď:
Napněte plachty a kanóny ven!
3. Čím kratší byl boj, tím byl bohatší lup,
z vln už ční jenom zvrácený kýl,
teď Henry je boháč, když boháče oloupil,
loď potopil,
své bratry z nouze tak vysvobodil.
4. Do Anglie staré dnes smutná jde zvěst,
smutnou zprávu dnes dostane král,
ke dnu klesla pyšná loď poklady Henry si
vzal, on si vzal;
střeďte se moře, on vládne tam dál!

33. ZELENÉ PLÁNĚ

1. Tam, kde zem duní kopyty stád,
znám plno vůní, co dejchám je tak rád.
Čpí tam pot koní a voní tymián,
kouř obzor cloní, jak dolinou je hnán.
Rád žiju na ní, tý pláni zelený.
2. Tam, kde mlejn s pilou proud řeky hnál,
já měl svou milou a moc jsem o ni stál.
Až přišlo psaní, ať na ni nečekám,
prý k čemu lhaní a tak jsem zůstal sám.
Sám, znenadání, v tý pláni zelený.
- Brid. Dál čistím chlív a lovím v ořeší,
jenom jako dřív mě žití netěší.
Když hlídám stáj a slyším vítr dout,
prosím, ať jí poví, že mám v srdci troud.
3. Kdo ví, ať se doví z větrnejch stran,
dál že jen pro ni tu voní tymián.
Vlak, hned ten ranní, ji u nás vyloží
a ona k spaní se šťastná uloží.
Sem, do mejch dlaní, v tý pláni zelený.

34. ZIRAEEL

Dm **C** **Bb** **C**
Bílá vlasů nať svírá velký žal.
Dm **C** **Gm** **A**
Odlesk ostří, bodá zmrzlou tmou.
Bb **Gm** **A**
Povím vám ten příběh, vězte byl jsem tam.
Dm
O té mladé dívce, jež tak dobře znám.

Dm
Ty mizíš, ztrácíš se za humny.
Bb **C**
Tvůj meč - Zirael, Vatt'ghern.
Dm
Záblesk jedním švihem protne temno.
Bb **A**
Světlo, jež roztíná šeruplnou noc.

Byla jen maličká, když přišel onen den.
Z domu pryč, Nilfgardem hnána je.
Neměj strach má milá, vše je osudem.
Novým domovem ti bude Kaer Purhen.

Ty mizíš, ztrácíš se za humny.
Tvůj meč - Zirael, Vatt'ghern.
Záblesk jedním švihem protne temno.
Světlo, jež roztíná šeruplnou noc.

Ciri, tas svůj meč. Výcvik už začíná.
Geralt otcem tvým musí se stát.
Ovládnout svou sílu, zkrotit starší krev.
Magie tak mocná, že může spasit svět.

Ty mizíš, ztrácíš se za humny.
Tvůj meč - Zirael, Vatt'ghern.
Záblesk jedním švihem protne temno.
Světlo, jež roztíná šeruplnou noc.